

617

Mig Kristur kallað hefur

1. Mig Krist - ur kall - að hef - ur í kirkj - u sín - a inn og
 2. Hann bað - ið lét hið best - a mér bú - ið stand - a þar að
 3. Þar saðn - ing sál - u minn - i og svöl - un veit - ir hann með
 4. Hann læt - ur mér þar lýs - a það ljós - ið bjart er má hinn

þar allt það mér gef - ur sem þarfn - ast and - i minn. Þá
 bless - un skyldi' ei brest - a er barn ég lít - ið var. Þar
 sæll - i mál - tíð sinn - i að synd - a hverf - i bann. Að
 best - a veg mér vís - a svo voð - a sneiði' eg hjá. Það

bless - un þar hann býð - ur mér sem æðr - i er og betr - i en
 opn - uð var sú erfð - a - skrá er himn - a - sæld mér heit - ir ef
 brjóst - i hans ég hall - ast þar er harð - a þol - að hef - ur þá
 ljós - ið blítt hans orð - ið er sem hugg - ar best í hörm - um og

allt sem heim - ur lær.
 hann ég trú - i á.
 hegn - ing sem mér bar.
 hnoss er dýr - ast mér.

5. Ó, þökk sé þér, minn Herra,
 er þína náð við mig
 lést aldrei, aldrei þverra
 um ævi minnar stig.
 Ó, lát mig henni halda fast
 og þér, minn ástvin æðsti,
 um eilífd sameinast.